

[Jens Chr. Christensen.]

være meget betænkelig ved, om man fra politisk hold skal sige til monopoltilsynet, hvilke priser der skal være de rigtige.

Det er selvfølgelig rigtigt, som det er blevet nævnt, at det er på et kedeligt tidspunkt, vi får pristallet til at stige i kraft af højere fødevarepriser. Det er den tale, der lyder, når det er landbrugsvarer, det drejer sig om; det er ikke den tale, man hører fremsat, når andre grupper i vort folk skal have pris- eller lønstigning. Det er nødvendigt, at landbruget bliver tilgodeset på linje med alle andre erhverv. Landbruget kan ikke i længden være ene om at gøre forsøg på at holde pristallet nede, og af det, jeg sagde i mit første indlæg, fremgår det også klart, hvorledes det hele er forløbet.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen var inde på, at man allerede sidste år burde have gennemført noget af det, som der nu er oplæg til. Jeg husker meget vel, at da jeg på venstres vegne i udvalget forelagde ændringer til hele opbygningen af landbrugslovgivningen, sagde det ærede medlem hr. Carl Petersen, at han kunne se, der i disse forslag var noget opbyggende, og det var noget helt andet end den tilskudslovgivning, vi da var i færd med at gennemføre. Det havde været rart, om det ærede medlem og hans parti havde givet tilslutning til den lovgivning, som vi da skitserede, og som vi efterhånden fik tilslutning til fra det konservative folkeparti; lad det også være en korrektion til det ærede medlem hr. H. C. Tofts udtalelser, for det var jo venstre, der stillede disse ændringsforslag. Det havde været heldigere, om vi allerede for et år siden havde gennemført en lovgivning som den, vi nu er i færd med at gennemføre. Vi havde da også, som det er blevet nævnt her, inddraget en del af den købekraft, som nu er i vejen for os; vi havde tilgodeset landbruget på et tidligere tidspunkt, og vi havde været fri for at skulle tage fat på en ny landbrugslovgivning.

Jeg er glad for, at vi nu er kommet så vidt, at alle kan indse, at den lovgivning, venstre lagde op til for et år siden, var den rigtige. Så tror jeg også vi kan finde frem til et nogenlunde godt resultat.

Carl Petersen: Jeg havde ellers ikke tænkt på at tage ordet i anden omgang, men når

det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen nu ligefrem provokerer mig frem, er jeg nødt til at komme med en besvarelse.

Det ærede medlem kom ind på, at jeg måtte da kunne forstå, nu jeg havde rejst spørgsmålet om det lukkede marked, vi herhjemme har for landbrugsvarer, at man ikke kunne vente, at der udefra ville komme varer, der var billigere end dem, der nu sælges her i landet. Det er slet ikke det problem, jeg har rejst. Jeg rejste mit spørgsmål i forbindelse med en omtale af, om monopoltilsynet i henhold til den lov, hvorefter det er oprettet, kan opretholde denne situation. Sagen er nemlig den, at monopoltilsynet i sin tid i henhold til monopolloven, så vidt jeg da husker, har fået som mission at skulle forhindre karteller og monopoler i at udnytte deres stilling til at tage urimelige priser. Monopoltilsynet har aldrig været tænkt som et organ, til hvilket man skulle henvise normale virksomheder. Det er forskellen. Når man nu vil gøre det — og det var det, jeg var inde på i mit første indlæg — så er det, jeg rejser spørgsmålet: kan man så i denne forbindelse uden at ændre monopolloven stadig have et lukket marked for visse landbrugsvarer?

Det ærede medlem syntes også, at han ville have den lille fornøjelse at udnytte, hvad jeg skulle have sagt om, at jeg ville have været glad, hvis vi i fjor havde ændret priserne på foderkorn i opadgående retning, og det ærede medlem spørger, hvorfor vi så ikke gjorde det. Det er ikke et spørgsmål at rejse ved denne lejlighed. Det ærede medlem ved udmærket godt, at forslagene dengang byggede på en overenskomst, som de også gør denne gang, en overenskomst, som skulle konfirmeres af folketinget. Der var ikke plads til hverken det ene eller det andet. Det kan vi ikke diskutere nu, men jeg har personlig den opfattelse, at det havde været klogt at gøre det, og det har jeg ikke lagt skjul på noget sted, hverken i hvad jeg har skrevet om eller talt om. Så kan vi godt diskutere, hvem det er, den højtærede landbrugsminister og regeringen har fulgt, om det er det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, det ærede medlem hr. H. C. Toft eller det ærede medlem hr. Carl Petersen, men skal vi ikke lade være med det og sige: nu er vi alle tilfredse, vi, der lovgiver. Så er det et spørgsmål, hvor